

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

1.10.2008

B6-0526/2008

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B6-0467/2008

jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5

af Michel Rocard, Véronique De Keyser og Libor Rouček

for PSE-Gruppen

om arktisk forvaltning

Europa-Parlamentets beslutning om arktisk forvaltning

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det internationale polarår (marts 2007 - marts 2009),
 - der afventer Kommissionens bebudede meddelelse om Arktis, der forventes at foreligge i dette efterår,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om en integreret EU-havpolitik (normalt kaldet "den blå bog"), som offentliggjordes den 10. oktober 2007,
 - der henviser til rapporten til Det Europæiske Råd med titlen "klimaændring og international sikkerhed", der offentliggjordes af den højtstående repræsentant og Kommissionen den 14. marts 2008,
 - □der henviser til sine tidligere beslutninger om den nordiske dimension i 2003, 2005 og 2006,
 - der henviser til FN's havretskonvention (UNCLOS), der stadig ikke er blevet ratificeret af det amerikanske Senat,
 - der henviser til konklusionerne i rapporten om evalueringen af klimaændringens indvirkning i Arktis,
 - der henviser til arbejdet på den 8. parlamentariske konference for den arktiske region, der fandt sted i Fairbanks, Alaska, den 12.-14. august 2008,
 - der henviser til Ilulissat-erklæringen, som blev vedtaget af "A5-landene" (Danmark, Canada, Norge, Rusland og De Forenede Stater) i maj 2008,
 - der henviser til konklusionerne fra formanden for den konference, som Nordisk Ministerråd afholdt i Ilulissat (Grønland) den 9.-10. september 2008: "Common concern for the Arctic", som Kommissionen fuldt ud deltog i,
 - jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at den arktiske regions geopolitiske og strategiske betydning er tiltagende, hvad der er symboliseret ved, at det russiske flag blev anbragt på havbunden under Nordpolen i august 2007,
- B. der henviser til, at der i den seneste parlamentariske konference for den arktiske region deltog folkevalgte repræsentanter fra Europa-Parlamentet, Canada, Danmark, Grønland, Island, Finland, Norge, Sverige, Rusland og De Forenede Stater for at drøfte problemerne i forbindelse med søfartssikkerhed, sundhed, miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling,

- C. der henviser til, at den arktiske region endnu ikke er omfattet af nogen form for multilaterale standarder eller bestemmelser, da man ikke forestillede sig, at området ville udvikle sig til en sejlbar sejlroute eller et område, der kunne udnyttes erhvervsmæssigt,
- D. der henviser til, at sejladsen i de arktiske farvande er steget kraftigt i løbet af de seneste år, dels på grund af den tiltagende interesse for at placere olieboringsplatforme offshore, dels på grund af den stadigt mere omfattende sejlads med handels- og krydstogtskibe gennem Nordvestpassagen,
- E. der henviser til, at den arktiske region muligvis rummer omkring 20 % af de endnu ikke konstaterede forekomster af olie og gas i verden,
- F. der henviser til, at tre af EU's medlemsstater befinder sig i den arktiske region, og at der blandt EU's nabostater, som er nært knyttet til EU gennem EØS-aftalen, findes to andre arktiske nationer, og at dette indebærer, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater samt associerede lande udgør mere end halvdelen af medlemmerne af Arktisk Råd,
- G. der henviser til, at der på Arktisk Råds konference var bekymring over klimaændringen i regionen, dens konsekvenser for den oprindelige befolkning, og hvilke tilpasninger der eventuelt kan foretages,
- H. der henviser til, at den globale opvarmning er langt mere udtalt i den arktiske region end i den øvrige verden, nemlig +2 ° i løbet af det forrige århundrede i forhold til den gennemsnitlige stigning på 0,6 ° alle andre steder,
- I. der henviser til, at klimaændringen i den arktiske region allerede har et sådant omfang, at den oprindelige befolkning f.eks. ikke længere kan drive jagt på traditionel vis, fordi isen er for tynd til at bære hundeslæderne, samtidig med at den vilde fauna, f.eks. isbjørne, hvalrosser og ræve, risikerer at miste deres levesteder,
1. er stærkt bekymret over de virkninger, som klimaændringen har for den oprindelige befolknings levevis i regionen, både med hensyn til miljøet i almindelighed (polarkalottens afsmeltning, tø i permafrostområder, stigningen i havniveauet, oversvømmelser) og for den biologiske mangfoldighed (polarisens tilbagetrækning truer isbjørnenes fødesystem), og understreger, at der ved enhver international beslutning vedrørende disse problemer bør tages hensyn til alle indbyggere og nationer i den arktiske region;
 2. hilser den rapport velkommen, som indeholder konklusionerne fra den parlamentariske konference for den arktiske region i Fairbanks og blev vedtaget den 14. august 2008;
 3. glæder sig over, at Arktis indgår i EU's nordlige dimension, men er overbevist om, at der bør gøres en større indsats for at øge bevidstheden om den arktiske regions betydning i global sammenhæng, og opfordrer derfor til, at der føres en nuanceret europæisk arktisk politik;
 4. understreger den arktiske regions betydning for det globale klima og håber, at den nuværende støtte til forskningsaktiviteterne i regionen vil blive videreført efter det internationale polarårs ophør;

5. afventer med stor interesse Kommissionens kommende meddelelse om den arktiske politik, og forventer, at den vil komme til at danne grundlaget for en omfattende arktisk EU-politik; anmoder Kommissionen om som minimum at behandle følgende spørgsmål i sin meddelelse:
 - a. den aktuelle situation for så vidt angår klimaændringen i regionen og de foranstaltninger, der bør gennemføres for at imødegå denne ændring
 - b. politiske løsninger, som respekterer de oprindelige folk og deres levevis
 - c. behovet for at samarbejde med EU's naboer i Arktis om de grænseoverskridende problemer, især om søfartssikkerheden
 - d. undersøgelse af mulighederne for en fremtidig grænseoverskridende uformel eller formel politik, der kan tjene til beskyttelse af miljøet og en bæredygtig udvikling i regionen eller spille en mæglende rolle i de politiske uoverensstemmelser om ressourcerne og sejlruterne i Arktis
 - e. risiciene i forbindelse med en eventuel anvendelse af Arktis til strategiske eller militære formål og behovet for at lade Polarhavet være en demilitariseret og atomfri zone;
6. opfordrer Kommissionen til at sætte energi- og sikkerhedspolitikken for den arktiske region på dagsordenen og foreslå emner og procedurer for det nødvendige arbejde, der i fællesskab skal udføres af EU og de arktiske stater, bl.a. på områderne klimaændring, bæredygtig udvikling og søfartssikkerhed;
7. mener, at søfarten i regionen (både den kommercielle og turistmæssige samt i forbindelse med boreplatformene i havet) bør være omfattet af et minimum af internationale bestemmelser - i lighed med, hvad der gør sig gældende i andre internationale farvande - og opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at udarbejde og så snart som muligt at udarbejde og støtte relevante ændringer til Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) regler;
8. betoner de eksterne aspekter af energipolitikken og den arktiske regions rolle ved formuleringen af en energipolitik for Europa som foreslået af Det Europæiske Råd i marts 2007;
9. støtter Arktisk Råd for så vidt angår bevarelsen af en arktisk region som et område med afspænding og for at iværksætte et internationalt samarbejde på forskningsområdet;
10. henstiller indtrængende til Kommissionen at spille en aktiv rolle i den arktiske region, bl.a. ved at påtage sig rollen som observatør i Arktisk Råd og ved at oprette et kontor, der skal beskæftige sig med denne region;
11. opfordrer endelig indtrængende Kommissionen til at forberede iværksættelsen af internationale forhandlinger med henblik på udarbejdelse og vedtagelse af en international aftale om beskyttelse af Arktis i lighed med den aftale, der allerede eksisterer for Antarktis (Madridtraktaten fra 1993)
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Norge, Island, Rusland, Canada og De Forenede Stater samt til de øvrige aktører i det regionale samarbejde.